

In Memoriam.
Prof. Dr. Ir. J. Coops

Op 11 juli 1969 overleed op 75-jarige leeftijd de emeritus hoogleraar Prof. Dr. Ir. Jan Coops. In hem heeft de Vrije Universiteit een man verloren, die sinds zijn benoeming in 1929 een zeer bijzondere rol heeft gespeeld.

Hij was de eerste hoogleraar in de nieuw op te richten Faculteit der Wiskunde en Natuurwetenschappen. Deze taak was als zodanig moeilijk genoeg, financiële problemen, organisatorische taken, de bouw van een laboratorium aan de Lairessestraat 174, dat trouwens vele jaren als voorbeeldig en zeer modern in Nederland werd beschouwd. Daarbij kwam de bijna bovenmenselijke taak, gedurende vele jaren alle onderdelen van de scheikunde als enige docent te moeten verzorgen en wetenschappelijk onderzoek van niveau op gang te brengen. De grote inspanningen begonnen net vruchten af te werpen, toen de oorlog alles bedreigde. Zonder zijn persoon te sparen heeft Prof. Coops zich voor anderen ingezet; door zijn verzetsaktiviteiten kwam hij 1 1/2 jaar in de gevangenis terecht. Na de oorlog was hij in 1945/46 de eerste Rector Magnificus van de Vrije Universiteit.

Als chemicus is Prof. Coops zijn loopbaan begonnen aan de T.H. Delft, waar hij in 1919 als scheikundig ingenieur afstudeerde;
In 1924 promoveerde hij aldaar bij Prof. Böeseken op het proefschrift: "De stereoisomerie der wijnsteenzuren in verband met de complexvorming met boorzuur." Van 1919 tot 1929 werkte hij als assistent van Prof. Verkade aan de Nederlandse Handels Hogeschool in Rotterdam, waar zijn belangstelling voor de verbrandingscalorimetrie begon. Op dit gebied en op verwante terreinen van de thermochemie heeft Prof. Coops aan de Vrije Universiteit een richting van onderzoek ontwikkeld, die internationaal bekendheid kreeg, evenals zijn onderzoek van vrije radialen. Talrijke publicaties waren het gevolg alsmede een nauwe samenwerking met internationale instituten en commissies. Ook in eigen land ontplooide hij veelvuldig activiteiten; zo was hij voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging, van haar Organische Sectie en van de Sectie Scheikunde van de Academische Raad.

Prof. Coops is een man geweest, die veel van zichzelf en van anderen eiste, maar toch steeds bescheiden en terughoudend bleef. Voor zijn leerlingen en medewerkers kon hij zich soms als een vader inzetten. Ook na zijn emeritaat in 1964 bleef hij meewerken aan de planning van de nieuwbouw der Faculteit aan de Boelelaan. Bijn tot het laatste uur is hij met handen en geest actief geweest.

Prof. Dr. F. Bickelhaupt.